

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 10C/12/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5723200492
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Gazdačková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2023:5723200492.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin sudkyňou JUDr. Máriou Gazdačkovou v právnej veci žalobkyne: A. B. C., nar. X.X.XXXX, trvale bytom D. E. XXX/XX, XXX XX, F., právne zastúpenej JUDr. Danielu Harkabusovou, PhD., advokátkou so sídlom Ambra Pietra 17, 036 01, Martin, IČO: 42 349 184, proti žalovanému: G. C., nar. XX.X.XXXX, bytom D. E. XXX/XX, XXX XX, F., prechodne bytom: F. H. X, XXX XX, F., právne zastúpenému Karkó s.r.o., so sídlom Obchodná 8985/5a, 010 08, Žilina, IČO: 50 158 121, v konaní o vylúčenie žalovaného z užívania bytu, takto

rozhodol:

- Žaloba žalobkyne sa v celom rozsahu zamieťa.
- Žalovaný má proti žalobkyni právo na náhradu trov konania a trov konania o neodkladnom opatrení v plnom rozsahu.
- O výške náhrady trov konania žalovaného rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Žalobou podanou na tunajšom súde dňa 20.2.2023 a precizovanou prednesom právnej zástupkyne žalobkyne na pojednávaní dňa 13.7.2023, sa žalobkyňa proti žalovanému, svojmu bývalému manželovi, domáhala, aby súd vylúčil žalovaného z užívania bytu č. X na X. poschodí vo vchode č. XX bytového domu č. sp. XXX, ktorý je opísaný na výpise z LV č. XXXX pre kat. úz. F. ako aj z užívania spoločných častí a zariadení domu ako aj pozemku, na ktorom stojí bytový dom.

2. Žalobkyňa vo svojom prvotnom písomnom podaní žalobu odôvodnila tou skutočnosťou, že žalovaný sa k žalobkyni dlhodobo správal hrubo, nadával jej, vyhrážal sa jej fyzickým násilím ako aj smrťou a do dňa podania žaloby na ňu vyvíja psychický nátlak, tak osobný ako aj telefonický ako aj elektronickou komunikáciou. Takto sa deje i napriek tomu, že uznesením Okresného súdu Martin sp. zn. 6C/75/2022 zo dňa 10.11.2022 bolo nariadené neodkladné opatrenie, v ktorom súd uložil žalovanému povinnosť nepribližovať sa k žalobkyni na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov s tým, že zákaz priblíženia sa nevzťahuje sa na procesné úkony nariadené súdom v konaní vo veci samej, prípadne v inom konaní, v ktorom budú žalobkyňa a žalovaný stranami sporu, alebo na akékoľvek iné procesné úkony orgánov činných v trestnom konaní, alebo iných orgánov verejnej moci v priestoroch nimi určených a to pod dobu vykonávania týchto úkonov, ako aj písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou, alebo inými prostriedkami nekontaktovať žalobkyňu. Žalobkyňa bola žalovaným napadnutá, či si vyžiadalo aj privolanie rýchle zdravotníckej pomoci a ošetrovanie žalobkyne. Žalobkyňa má dôvodný strach zo žalovaného a bojí sa o svoje deti B., nar. XX.X.XXXX a I., nar. XX.X.XXXX. Žalovaný bol právoplatne odsúdený za úmyselný trestný čin – pokračovací prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1,

ods. 2 písm. b) Tr. zákona a to trestným rozkazom Okresného súdu Martin sp. zn. 0T/102/2022 zo dňa 30.10.2022. Vzhľadom na vzniknutú situáciu, keď z dôvodu fyzického aj psychického násillia ako aj pretrvávajúcej hrozby takéhoto násillia vo vzťahu k manželke, ktorá má so žalovaným spoločné trvalé bydlisko v tom istom byte, sa stalo spolužitie neznesiteľným a preto žalobkyňa žiadala súd o vylúčenie žalovaného z užívania predmetného bytu, ktorý v čase podania písomnej žaloby patrilo do bezpodielového spoluvlastníctva strán sporu.

3. Žalobkyňa do spisu pripojila uznesenie Okresného súdu Martin sp. zn. 6C/75/2022, USB s videozáznamom z rozhovoru žalobkyne so žalovaným z 9.2.2023, trestný rozkaz Okresného súdu Martin uvedený vyššie, ale aj uznesenie Okresného súdu Martin sp. zn. 15C/84/2022 zo dňa 9.11.2022, ktorým bolo voči žalovanému nariadené neodkladné opatrenie s uložením povinnosti nevstupovať dočasne do sporného bytu. Súčasne uviedla, že toto neodkladné opatrenie bolo dňa 10.1.2023 uznesením Okresného súdu Martin sp. zn. 15C/84/2022 zrušené.

4. V rovnaký deň ako žalobu žalobkyňa na Okresný súd Martin podala aj návrh na vydanie neodkladného opatrenia, ktorým žiadala, aby súd do právoplatného ukončenia konania vo veci samej uložil žalovanému zákaz vstupovať do sporného bytu.

5. Súd uznesením č.k. 10C/12/2023 – 28 zo dňa 21.2.2023 návrhu na vydanie neodkladného opatrenia vyhovel a žalovanému uložil, aby nevstupoval do sporného bytu až do právoplatného ukončenia konania o obmedzení užívania práva žalovaného k spornému bytu.

6. Voči uzneseniu o nariadení neodkladného opatrenia podal žalovaný odvolanie a Krajský súd v Žiline ako súd nadriadený svojím uznesením sp. zn. 11Co/37/2023 zo dňa 17.4.2023 uznesenie súdu prvej inštancie zmenil tak, že návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Z odôvodnenia tohto uznesenia súdu druhej inštancie vyplynulo, že odvolací súd dospel k záveru, že žalobkyňa neosvedčila potrebu poskytnutia rýchlej a účinnej ochrany, keď z jej návrhu nevyplývajú žiadne skutočnosti, ktoré by nasvedčovali tomu, že žalovaný sa nejakým spôsobom (potom, ako opustil predmetný byt) a to ani v čase, keď nemal uložený zákaz vstupu, proti jej vôli domáhal vstupu do predmetného bytu, prípadne realizácie užívacích práv k tomuto bytu. Z vyjadrenia samotného žalovaného vyplynulo, že on od momentu odchodu zo spoločnej domácnosti predmetný byt nenavštívil. Jediný raz, kedy mal záujem vstúpiť do bytu, bolo za účelom prevzatia svojich osobných vecí a tento záujem oznámil žalobkyňi cestou advokáta, ktorý vopred adresoval právnemu zástupcovi žalobkyne správu o tom, že má záujem prevziať si svoje osobné veci, pričom žiadal, aby žalobkyňa stanovila čas, kedy sa v byte nebude nachádzať, teda čas, kedy si žalovaný môže odniesť svoje osobné veci, o čom doložil aj emailovú komunikáciu zo dňa 14.2.2023. Navyše samotný žalovaný uviedol, že on si po odchode zo spoločnej domácnosti zaobstaral bývanie zodpovedajúce predovšetkým potrebám maloletých detí, z čoho jednoznačne vyplýva, že si zabezpečil bytové potreby iným spôsobom, ako bývaním v dotknutom byte. Žalobkyňa ani netvrdila a žalovaný popieral, že by potom, ako bolo zrušené neodkladné opatrenie nariadené Okresným súdom Martin uznesením č. k. 15C/84/2022-30 zo dňa 9.11.2022 (ktoré trvalo od 9.11.2022 do 21.1.2023), sa okrem už vyššie uvedeného listu učiného prostredníctvom jeho právneho zástupcu domáhal vstupu do predmetného bytu. Pokiaľ žalobkyňa osvedčovala svoje tvrdenie predložením videozáznamu týkajúceho sa stretnutia so žalovaným, odvolací súd poukázal na to, že uvedená komunikácia (tak, ako to vyplýva z uvedeného videozáznamu) sa neudiala v byte strán sporu. S ohľadom na osvedčený skutkový stav a tvrdenia žalobkyne má odvolací súd potom za to, že predchádzanie takýmto argumentačným stretom strán dostatočne zabezpečuje neodkladné opatrenie, ktorým bol žalovanému uložený zákaz priblížiť sa k žalobkyňi na vzdialenosť menej ako 5 metrov. Za daných okolností odvolací súd dospel k záveru, že nebola osvedčená potreba neodkladnej úpravy vzťahov medzi stranami sporu.

7. Žalovaný sa vyjadril vo veci samej podaním zo dňa 20.3.2023, z ktorého vyplynulo, že žalobu považuje za nedôvodnú a zmätočnú, zároveň za úkon zastretý. Toto stanovisko žalovaný dôvodil tak, ako bolo je ďalej uvedené. So zámerom, aby mal súd možnosť vytvoriť si aspoň plastický obraz situácie, v ktorej sa ocitol žalovaný, rovnako skutočnosti, ktoré k napätiu a rozvratu manželstva viedli, uvádzal žalovaný, že: a) žalovaný sa k skutku, ktorý mu bol kladený za vinu v trestnom konaní doznal, a učinil tak hlavne preto, aby nevystavoval manželku, ale predovšetkým maloleté deti situáciám, ktoré by nasledovali v prípade procesných úkonov spojených s ďalším vyšetrovaním,

b) k skutku, na ktorý poukázal žalobca, došlo po dlhoboj a predovšetkým trýznivej situácii v duševnom rozporení žalovaného, ktorej ho vystavila žalobkyňa, teda manželka tým, že v manželstve dopustila neveru, túto najprv dlhodobo zapierala, neskôr priznala so záverom, že išlo o jednorazovú záležitosť, pričom vo výsledku sa žalovaný pred spáchaním skutku dozvedel, že nevera je dlhodobá, opakovaná a trvá. Inými slovami, v daný okamih žalovaný stratil človeka, v ktorom mal priateľa, partnera a teda životnú oporu,

c) žalovaný si bol vedomý, že ani vyššie uvedené skutočnosti nedávajú právo správať sa k inému človeku hrubo, avšak rovnako platí, že nikdy predtým a ani nikdy potom, nedošlo zo strany žalovaného smerom k žalobkyni, a ani k iným osobám, k fyzickému útoku,

d) žalovaný viedol a vedie riadny život, dodržiava probačný dohľad, bol a je príkladným rodičom, je zamestnaný a nikdy predtým nebol súdne trestaný,

e) žalovaný po odchode zo spoločnej domácnosti si zaobstaral bývanie zodpovedajúce predovšetkým potrebám detí tak, aby so žalovaným mohli tráviť čas plnohodnotne, bez obmedzení,

f) žalovaný po celý čas dodržiaval súdom stanovený zákaz, priblížiť sa k žalobkyni spôsobom, ako bolo určené, pričom napriek tomu, že žalovaný nemal obmedzený výkon vlastníckych, alebo užívacích práv smerom k spoločnému bytu, od momentu odchodu zo spoločnej domácnosti, byt nenavštívil.

8. Berúc v úvahu vyššie uvedené, žalovaný sa pýtal, aké legitímne dôvody viedli žalobkyňu k podaniu žaloby v prípade, ak napriek neexistencii zákazu žalovaného vstúpiť do bytu a tento užívať, žalovaný bezvýhradne akceptoval pranie žalobkyne, že byt nebude užívať do vtedy, pokiaľ nebude rozhodnuté o návrhu na rozvod manželstva a vysporiadanie BSM manželov. Inými slovami, od momentu zrušenia neodkladného opatrenia č.k. 15C/84/2022-30 zo dňa 9.11.2022 (ktorým Okresný súd Martin uložil žalovanému, aby nevstupoval do bytu), teda viac ako tri mesiace, nenastala zo strany žalovaného jediná reakcia, alebo konanie, z obsahu ktorého by bolo možné odvodiť potrebu úpravy pomerov k bytu. Žalovaný položil otázku, ak bol vydaný zákaz vstupu do bytu, ktorý bol neskôr zrušený v dôsledku nepodania žaloby vo veci samej (žalobca evidentne nemal dôvody pre podanie žaloby vo veci samej), a zároveň, od tej doby nebolo na strane žalovaného zaznamenané konanie, ktoré by podčiarkovalo obavy žalobcu vyslovené v návrhu, na akom právnom a skutkovom základe žalobca konštatoval, že žaloba – návrh vo veci, ktorým sa zásadným spôsobom zasiahne do vlastníckych a užívacích práv žalovaného, je dôvodným.

9. S poukazom na ust. § 123, § 124, § 144 a § 146 ods. 2 Obč. zákonníka (Zákon č. 40/1964 Zb.) uviedol žalovaný, že v otázke vylúčenia užívacieho práva jedného z manželov je rozhodujúce, aby bola preukázaná existencia bytu v BSM manželov, existencia trvajúceho domáceho násillia fyzického/psychického, alebo jeho hrozby v prítomnosti (z použitia osoby, u ktorej násillie, alebo hrozba násillia prichádza k úvahu) a neznositelnosť ďalšieho spolužitia a to kumulatívnym spôsobom. V tejto otázke je jednotný postoj judikatúry súdov SR, ako aj vedeckej obce. Takýto zásah je vždy označovaný ako mimoriadne závažný, pri ktorom súd musí mať za preukázanú kumulatívnu existenciu vyššie uvedených skutočností a to na reálnom, nie iba na tvrdenom základe. V prejednávanej veci žalobkyňa osvedčila existenciu manželstva a bytu v BSM, avšak v nijakom prípade neosvedčila ani trvajúce domáce násillie, resp. jeho hrozbu, ani prítomnosť osoby žalovaného v byte, inými slovami neosvedčila nič z toho, čo je rozhodujúce pre terminálny zásah súdu do užívacích práv žalovaného k bytu.

10. Žalovaný uviedol k otázke hrozby násillia, na ktorú by s prihliadnutím na skorší (jediný, nikdy predtým a ani nikdy potom sa nevyskytujúci) incident, mohla žalobkyňa poukázať, že takáto obava nie je s prihliadnutím na správanie a konanie žalovaného dôvodná, a zároveň, že túto bezpochyby pokrýva právoplatné a vykonateľné uznesenie Okresného súdu Martin zo dňa 10.11.2022, č.k. 6C/75/2022-20, ktorým súd uložil žalovanému, aby sa nepribližoval k žalobkyni na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov. Toto rozhodnutie žalovaný doposiaľ rešpektoval a riadil sa ním.

11. K otázke spolužitia žalovaný poukázal na fakt, že od momentu, od kedy opustil spoločnú domácnosť, vstúpiť do bytu prejavil záujem len raz, a to za účelom prevzatia jeho osobných vecí. Tento záujem oznámil žalobkyni cestou advokáta, ktorý vopred adresoval právnomu zástupcovi žalobkyne správu o tom, že žalovaný má záujem prevziať si svoje osobné veci, pričom žiadal, aby žalobkyňa stanovila čas, kedy sa v byte nebude nachádzať, teda čas, kedy si žalovaný môže odnieť svoje osobné veci.

12. Reakciou žalobkyne na túto požiadavku bolo oznámenie zo dňa 3.3.2023, že vo veci bol podaný nový návrh na vydanie neodkladného opatrenia, ktorému bolo vyhovené (žalovaný si uznesenie prevzal rovnako 3.3.2023). Na podklade uvedeného, žalovaný do bytu nevstúpil.

13. V zmysle vyššie uvedeného žalovaný zastával názor, že návrh na vydanie neodkladného opatrenia v spojitosti so žalobou, je alebo neadekvátnou a predovšetkým nedôvodnou reakciou žalobkyne, na legitímnu snahu žalovaného, dostať sa k svojim osobným veciam, alebo snahou žalobkyne eliminovať žalovanému užívanie bytu z iných dôvodov.

V úvahu prichádzajúcim dôvodom by bol stav, že byt užíva aj tretia osoba. Žalovaného totiž kontaktovali susedia s informáciou, že v byte sa opakovane pohybuje tretia osoba – muž, a to v čase, kedy žalovaný trávi čas so svojimi deťmi (v byte sa nachádza žalobkyňa a táto osoba), ako aj v čase, kedy sa v byte nenachádza ani žalobkyňa.

14. Vyššie uvedenú domnienku potvrdzuje fakt, že jediný nový dôkaz, ktorý žalobkyňa súdu na podporu dôvodnosti žaloby predložila, je zvukovoobrazový záznam, ktorý žalobkyňa vyhotovila bez vedomosti žalovaného, pravdepodobne s cieľom vyvolať sled udalostí, ktoré podporia dôvodnosť návrhu v tejto veci, ako aj žaloby vo veci samej. Jedná sa o nečestné a podlé konanie zo strany žalobkyne, ktorá ľstou, bez vedomosti žalovaného, moderovala vopred premyslenú situáciu a teda vedome vplývala na priebeh a výsledok komunikácie manželov. Žalovaný konštatoval, že napriek tomu, že mu tento záznam nebol súdom sprístupnený v rámci možnosti vyjadrenia sa k žalobe, a o jeho existencii vie len z textu žaloby, podľa jeho spomienok na dané stretnutie, v rámci komunikácie neodznalo nič, z čoho by bolo možné odvodiť dôvodnú obavu tak, ako uviedla žalobkyňa. Žalovaný je preto presvedčený, že žaloba nie je dôvodná a zo strany žalobkyne sa jedná o zastreté konanie, ktorého skutočný účel je známy len žalobkyňi, pričom niektoré, v úvahu prichádzajúce dôvody, žalovaný uviedol v odseku 12 vyššie.

15. Žalovanému po oboznámení sa s obsahom žaloby, nebolo zrejmé, aké rozhodnutie od súdu žalobkyňa v skutočnosti žiadala, pretože pokým žaloba formálne pokrývala snahu obmedziť užívacie právo žalovaného k bytu (ako vyplýva z označenia žaloby v časti „Vec“), tak obsahovo žalobkyňa žiadala súd, aby cit.: „vylúčil žalovaného z výkonu jeho vlastníckych práv“. Odhliadnuc od nejasnosti v tom, čo žalobkyňa skutočne žiadala, žaloba je podľa názoru žalovaného v časti žalobného návrhu neurčitá, pričom požiadavka „vylúčiť výkon vlastníckeho práva“ titulom splnenia podmienok podľa § 146 ods. 2 OZ, nie je ani zákonná, a ani právne možná.

16. K vyjadreniu žalovaný pripojil komunikáciu medzi právnyimi zástupcami strán zo 14.2.2023.

17. Na vyjadrenie žalovaného potom žalobkyňa reagovala podaním z 19.4.2023, kde sa súčasne vyjadrovala aj ku skutočnostiam tvrdným žalovaným v jeho odvolaní voči uzneseniu o nariadení neodkladného opatrenia. Žalobkyňa tvrdila, že žalovaný stále vyvíja nátlak na jej osobu v rôznych oblastiach, čo mimo už predloženého zvukovoobrazového záznamu vo veci samej je zrejmé, ako aj z emailovej komunikácie, ktorú pripojila nižšie. Poukázala na skutočnosť, že dňa 9.2.2023 prostredníctvom emailu apelovala na právneho zástupcu žalovaného, aby upozornil žalovaného, že jeho správanie je pre žalobkyňu nevhodné a vyvíja na ňu ďalší psychický nátlak. Cieľom žalobkyne bolo, aby žalovaný zmenil spôsob komunikácie s deťmi a prestal cez nich riešiť vzťahy k žalobkyňi. Odpoveďou bol email právneho zástupcu žalovaného, v ktorom sa domáhal vstupu do bytu. Tieto skutočnosti v kombinácii s konaním žalovaného uvedeným v emaille vyvoláva stále u žalobkyne dôvodné obavy, že sa môže opakovať situácia, v ktorej sa vyskytla, teda psychické týranie a opakované fyzické napadnutie osoby žalobkyne, ktoré sa dokonca odohralo aj počas spánku a za ktoré bol žalovaný právoplatne odsúdený trestným rozkazom. Žalobkyňa súčasne poukázala na skutočnosť, že nezhody v manželstve boli dlhodobé a rozvrat manželstva trval mnoho rokov napriek tomu, že ona robila všetko preto, aby sa podaril zachrániť manželstvo, dokonca navrhla využitie manželskej poradne, avšak žalovaný s tým otáľal až do októbra 2022. Psychické rozpoloženie žalobkyne vyústilo aj do fyzických prejavov (vracanie, psychické a fyzické chradnutie). Súčasne konštatovala, že probačný dohľad, ktorý bol žalovanému nariadený trestným rozkazom sp. zn. OT/102/2022, sa nezačal hneď po právoplatnosti trestného rozkazu uskutočňovať, nakoľko probačná úradníčka v polovici februára 2023 žalobkyňi oznámila, že sa jej nepodarilo so žalovaným kontaktovať. Žalobkyňa uviedla, že bol podaný návrh na rozvod manželstva, ktoré konanie v čase podania repliky žalobkyne bolo vedené na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 19P/258/2022 a po pojednávaní dňa 6.2.2023 sa žalovaný začal dožadovať vstupu do bytu. Tým reagoval na to, že žalobkyňa odmietla spĺňať podmienky žalovaného a ustupovať

jeho nátlaku vyvíjaného počas rozvodového konania. Uviedla, že žalovaný požiadal žalobkyňu nielen raz, ako sám tvrdí, ale niekoľkokrát, o odovzdanie rôznych vecí z bytu a týmto požiadavkám žalobkyňa vyhovel, poslala mu veci cez priateľov, alebo ich nechala v pivnici domu. Žalobkyňa uviedla, že má naďalej snahu spolupracovať so žalovaným pri vydaní jeho osobných vecí zo spoločného bytu, v ktorom žije sama len so svojimi dvomi deťmi. Žiadna ďalšia osoba v byte nebýva. Žalobkyňa uviedla, že má strach, ak by súd jej žalobe nevyhovel, že žalovaný sa bude môcť znova v noci dostať do bytu a že sa pokúsi jej ublížiť.

18. K svojej replike žalobkyňa pripojila emailovú komunikáciu s právnym zástupcom žalovaného z 9.2.2023, časť návrhu na rozvod manželstva datovaného 13.6.2022, SMS komunikáciu medzi bývalými manželmi a komunikáciu so svojou bývalou právnou zástupkyňou z 24.11.2022.

19. Žalovaný potom reagoval duplikou zo dňa 10.5.2023, v ktorej zotrval na svojich predchádzajúcich stanoviskách. Ako na novú skutočnosť poukázal na fakt, že uznesenie Okresného súdu Martin v prejednávanej veci, ktorým súd vyhovel návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, bolo zmenené vyššie uvádzaným rozhodnutím Krajského súdu v Žiline zo dňa 17.4.2023.

20. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom strán sporu, čítaním listín, ktoré strany sporu pripojili do súdneho spisu a oboznámením sa s podstatným obsahom spisov Okresného súdu Martin sp. zn. 0T/102/2022, sp. zn. 6C/75/2022, sp. zn. 15C/84/2022 a sp. zn. 19P/258/2022.

21. Žalujúca strana na pojednávaní zdôraznila, že u žalobkyne sa po útoku žalovaného koncom roku 2022 prejavili niektoré diagnózy, ako napr. srdcová arytmia, čo môže súvisieť s útokom žalovaného voči žalobkyňi.

22. Žalovaná strana naopak poukazovala na svoje písomné vyjadrenia v spore, zdôraznila, že útok žalovaného voči žalobkyňi, pre ktorý bol právoplatne odsúdený, bol ojedinelým útokom, žalovaný si našiel byt, vytvoril vhodné podmienky aj pre pobyt detí po rozvode manželstva a nedomáha sa vstupu do spoločného bytu manželov. Z vyjadrenia procesných strán navyše vyplynulo, že v súčasnosti medzi nimi prebiehajú rokovania ohľadne vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov po rozvode manželstva, ku ktorému došlo v priebehu konania vo veci 10C/12/2023.

23. Žalobkyňa vo svojej emotívnej výpovedi na pojednávaní dňa 13.7.2023 zdôraznila, že októbrový incident z roku 2022, pre ktorý bol žalovaný právoplatne odsúdený, bol vlastne vyvrcholením predchádzajúcej situácie v manželstve, počas ktorej sa počas konfliktov medzi manželmi žalovaný žalobkyňi pravidelne vyhráždal, dokonca aj bitkou, žalobkyňi nadával a to bez toho, aby mu k tomu ona dávala príčinu. V tom období žalovaný konzumoval alkohol v nadmernej miere, domov prichádzal zo zamestnania len na 2 – 3 hodiny, večer odchádzal, prichádzal v noci a pokiaľ sa žalobkyňa dotazovala, kde sa zdržiaval, vyvolal hádku. Incident, pre ktorý bol žalovaný odsúdený, trval tri dni. Pri prvom fyzickom napadnutí žalobkyňa nevolala políciu, pretože predpokladala, že sa jedná o ojedinelý exces v správaní bývalého manžela. Žalobkyňa priznala, že podnetom pre takýto fyzický útok mohla byť jej nevera, ku ktorej sa v auguste 2022 žalovanému priznala. Žalobkyňa však poukázala na skutočnosť, že aj manžel sa jej priznal k 10 neverám a napriek tomu však mala snahu manželstvo zachrániť a v roku 2022 manželia dokonca navštevovali manželskú poradňu. V tom čase verila, že nejakým spôsobom sa situácia medzi nimi usporiada. Napriek tomu práve v októbri 2022 došlo k napadnutiu žalobkyne, počas ktorého jej v priebehu dvoch dní žalovaný spôsobil aj zranenia. Žalobkyňa tvrdila, že v dôsledku útoku žalovaného mala pol hlavy opuchnutej, bolo jej vykonaných 6 röntgenov, SONO vnútorných orgánov a CT hlavy, teda zo strany žalovaného nešlo len o facky tak, ako pôvodne tvrdil v trestnom konaní. Potom, čo došlo k odsúdeniu žalovaného, on sa zo spoločného bytu odsťahoval a bývalí manželia väčšinou komunikovali cez svojich právnych zástupcov. Žalobkyňa žalovanému vždy vydala veci, o ktoré žiadal. Niektoré mu umiestnila v pivnici tak, aby si ich mohol prevziať. Dcéra B. X-XXXXX po odchode žalovaného z bytu najskôr sa s otcom stretávať nechcela, v závere konania však z vyjadrení strán sporu vyplynulo, že deti sa s otcom pravidelne kontaktujú a navštevujú ho v byte, ktorý má prenajatý. Žalobkyňa uviedla, že sa bojí toho, že pokiaľ žalovaný nebude do vylúčenia z užívania bytu, kým sa manželia majetkovo vyporiadajú, má vždy právnou možnosť do toho bytu vstúpiť. Byt je pomerne veľký a aj keď má žalovaný právoplatne uložený zákaz priblíženia sa k žalobkyňi na vzdialenosť kratšiu ako 5 metrov, tento zákaz mu stále umožňuje byť prítomný v byte, pričom však na predchádzajúcu skúsenosť žalobkyne so žalovaným, ktorá vyústila v trestné stíhanie žalovaného, žalobkyňa sa bojí, že by žalovaný právnou

možnosť vstupu do bytu využil. Uviedla, že sa veľmi bojí, nedokáže spať, pokiaľ má bývalý manžel právnu možnosť do bytu vojsť. V záverečnej časti svojej výpovede žalobkyňa priznala, že žalovaný nemá k dispozícii kľúče od bytu, avšak keďže má stále vyznačené trvalé bydlisko v byte, byt mu vlastne môže odomknúť ktokoľvek (kto to dokáže aj bez kľúčov). Žalobkyňa totiž chodí do práce a v prípade, že by žalovaný nebol vylúčený z užívania bytu, môže do toho bytu aj v jej neprítomnosti za asistencie inej osoby vstúpiť.

24. Žalovaný po prvom pojednávaní v podaní z 22.8.2023 navrhol doplniť dokazovanie a to výsluchom žalovaného, pričom sa vyjadril aj k dôkazom, ktoré súd vykonal na prvom pojednávaní vo veci samej. Žalovaný uviedol, že indikovaný stav žalobkyne zo dňa 22.5.2023 nemá príčinnú súvislosť so strachom, ktorý prezentuje ako dôvod pre zásah do vlastníckych práv žalovaného k bytu. V rozhodujúcom čase krátko po rozhodnutí o rozvode manželstva obe zo strán oprávnené mohli pociťovať ťažkosti spojené s fyziologickými prejavmi. Žalovaný zastával názor, že dávať do súvisu strach, ktorý žalobkyňa odvodzuje od incidentu, ktorý sa jedenkrát vyskytol počas 14 rokov trvajúceho manželstva ako dôsledok trvajúcej nevery žalobkyne s výsledkami lekárskej správy, ktorá opisuje telesné prejavy žalobkyne, ktoré sa objavili viac ako 6 mesiacov po incidente, je objektívne nemožné. K výpovedi žalobkyne vyslovil presvedčenie, že žalobkyňou prezentovaný strach nemá racionálny základ. Žalobkyňa svojou výpoveďou vytvorila priebehový dej o tom, že správanie žalovaného bolo dlhodobo neprijateľné a nezniesiteľné, nepredložila však o tom žiadne dôkazy. Strany sporu žili ako manželia 14 rokov bez excesov, koncom roka 2022 plánovali dokonca nákup novej nehnuteľnosti a v termíne 28.10. - 30.10.2022 spoločnú dovolenku. Uvedené síce nevyklučuje, že manželia nemohli mať v manželstve problémy, avšak zámer nákupu novej spoločnej nehnuteľnosti, prípadne spoločná dovolenka, nesvedčí tvrdenému strachu, prípadne odporu žalobkyne k žalovanému. Žalobkyňa tiež nepredložila žiadne dôkazy o tom, že by deti manželov, osobitne dcéra, pociťovali zo žalovaného strach. Tvrdil naopak, že deti majú voči otcovi pozitívny vzťah a svedčí o tom pravidelný styk detí s otcom. Nie je pravdivé tvrdenie žalobkyne, že sa žalovaný vyhýba probačnému dohľadu. Naopak, žalovaný probačný dohľad riadne rešpektuje a na dôkaz tejto skutočnosti predložil záznam probačného úradníka. V súvislosti s opisom incidentu v aute za účelom kontroly najazdených kilometrov žalovaný uviedol, že vyhotovil fotografiu stavu kilometrov vozidla len zo strany spolujazdca pri otvorených dverách, čo je z fotografií zrejmé. Od incidente v októbri 2022 sa neudalo nič, čo by svedčilo tvrdenému strachu žalobkyne. Žalovaný si zabezpečil riadne bývanie, riadne si plní rodičovské úlohy, vyživovaciu povinnosť i probačný dohľad. Tretiu osobu požiadal o vyberanie poštovej schránky. Opätovne poukázal na podmienky aplikácie ustanovenia § 146 ods. 2 Obč. zákonníka a vyslovil názor, že konanie žalobkyne je čoraz zásadnejšie, vyvolávajúce zlo a škodiace dokonca tretím stranám. Pritom zotrval na tvrdení, že žaloba nie je dôvodná.

25. Na dôkaz svojich tvrdení potom k tomuto podaniu žalovaný pripojil rezerváciu portálu Booking, zvukovoobrazový záznam, ktorý mu zaslala ako nahrávku dcéra dňa 6.11.2022, záznam probačného úradníka, fotografiu prístrojovej dosky vozidla a písomné vyhlásenie.

26. Žalobkyňa potom reagovala podaním zo 7.9.2023 a uviedla v tomto podaní, že na svoje výpovedi trvá a podľa jej názoru sú splnené predpoklady pre aplikáciu ust. § 146 ods. 2 Obr. zákonníka. Uviedla, že žalobkyňa trvá na tom, že jej indikovaný stav ako pacientky v súlade s lekárskou správou zo dňa 19.5.2023 a výmenným lístkom zo dňa 22.5.2023, má príčinnú súvislosť so strachom, ktorý je jedným z dôvodov pre zásah do vlastníckych práv žalovaného k bytu. Predmetný jav u žalobkyne nezačal v súvislosti s rozhodnutím o rozvode manželstva, ale v súvislosti s nátlakom a incidentmi vyvolanými žalovaným (počas spolužitia ako i potom), ktorý sa naďalej k žalobkyne približoval aj napriek nariadenému neodkladnému opatreniu v konaní Okresného súdu Martin sp. zn. 6C/75/2022, a potom, čo bolo žalobkyne doručené uznesenie Krajského súdu Žilina č.k. 11Co/37/2023-82 zo dňa 17.4.2023, ktorým odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvej inštancie tak, že návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

27. Žalobkyňu rozhodnutie odvolacieho súdu zasiahlo v takej miere, že strach o jej život a zdravie sa v súvislosti s doterajším správaním žalovaného, vystupňoval do takej miery, že sa u žalobkyne začala prejavovať dýchavičnosť, srdcová arytmia a iné. Predmetné zdravotné ťažkosti sa u žalobkyne vystupňovali približne v máji 2023, o čom žalobkyňa predkladá dôkaz – lekárske potvrdenie všeobecnej lekárky žalobkyne F. J. K. zo dňa 3.9.2023, v znení ktorého „Pacientka pred 5/2023, kedy bola vyšetrená na OUP UNM nemala obdobné zdravotné ťažkosti.“ Uviedla tiež, že trvá na vykonaní dôkazu prehratí audionahrávky, ktorá obsahuje konfrontáciu so žalovaným.

28. Z výpovede žalobkyne nesporne vyplynulo, že žalovaný bol žalobkyni dlhodobo neverný (k nevere sa doznal aj pred svedkom, ktorého svedecká výpoveď je súčasťou trestného spisu) a v manželstve sa tiež dlhodobo prejavovalo psychické násilie, ponižovanie, deprimovanie zo strany žalovaného, ktoré vyústilo do incidentov, ktoré sa stali v období 27.10.2022 a 29.10.2022, kedy žalovaný opakovane napádal žalobkyňu v spoločnom byte. Žalobkyňa chcela podať žiadosť o rozvod už v júli 2022.

29. O dlhodobej prítomnosti násilia zo strany žalovaného v manželstve strán sporu svedčí tiež skutočnosť, že žalobkyňa dňa 3.11.2022 požiadala o pomoc pri riešení svojej rodinnej situácie aj Intervenčné centrum Žena v tiesni. Žalobkyni bola poskytnutá krízová intervencia a právna pomoc v zmysle Zákona č. 274/2017 Z.z. o obetiach trestných činov. Podľa výsledkov testov Odhad nebezpečenstva a Identifikácia násilia je žalobkyňa osobou zažívajúcou psychické a fyzické násilie zo strany svojho manžela (v tom čase), ktoré má stupňujúcu sa tendenciu, na základe čoho centrum vyslovilo odôvodnenú obavu, že násilie zo strany manžela voči žalobkyni sa môže zopakovať a jeho prípadný návrat do spoločnej domácnosti by zvýšil riziko ohrozenia života zdravia žalobkyne. Vo vzťahu bolo dlhodobo prítomné psychické násilie (nadávky, urážky, žiarlivosť, vyhrážky fyzickým útokom, vyhrážky zabitím).

30. Žalovaný naďalej vykonával úkony v úmysle zneprijemniť žalobkyni život. Žalobkyňa pri svojej výpovedi pred súdom uviedla, že spolu s maloletými deťmi používa osobné motorové vozidlo zn. ŠKODA FABIA, evidenčné číslo: F., ktorého vlastníkom je spoločnosť 2. GEO s. r. o., so sídlom Štúrovo námestie 114/15, 036 01 Martin, IČO: 50 005 499, ktorej spoločníkom a konateľom je žalovaný. Pôvodná dohoda medzi bývalými manželmi bola taká, že predmetné osobné motorové vozidlo bude prepísané v rámci vyporiadania BSM na žalobkyňu. Po poslednom uskutočnenom pojednávaní konanom dňa 13.7.2023, kde odznela emotívna výpoveď žalobkyne, žalovaný obratom po návrate z dovolenky dňa 18.7.2023 vyzval prostredníctvom právneho zástupcu žalobkyňu na vydanie osobného motorového vozidla. Učinil tak napriek skutočnosti, že žalobkyni sú do osobnej starostlivosti zverené dve maloleté deti (pediatricka maloletých detí F. G. sídli v K. E. L.) a napriek tomu, že ďalšie dve motorové vozidlá, ktoré patria do BSM strán sporu, sú vo výlučnom užívaní žalovaného. Žalovaný zároveň odmietol žalobkyni vydať ktorékoľvek z vozidiel patriacich do BSM.

31. Žalobkyňa popierala tvrdenia žalovaného, že spolu plánovali nákup novej nehnuteľnosti koncom roka 2022 (koncom roka došlo k napadnutiu žalobkyne zo strany žalovaného), rovnako tvrdenia o plánovanej spoločnej dovolenke v termíne 28.10. – 30.10.2022 (objednávka ubytovania je pre 4 dospelé osoby a 2 deti, čo prekračuje počet osôb žijúcich v bývalej spoločnej domácnosti strán sporu). Žalobkyňa tiež podotkla, že strany sporu netrúfali dovolenky spoločne. Žalovaný trávil dovolenky s priateľmi na jachte, prípadne lyžovačke v zahraničí, následne s priateľmi a deťmi. Žalobkyňa trávila dovolenky s bratom a potom s deťmi a bratom.

32. Žalobkyňa trvala na tom, že maloleté deti pociťovali po incidentoch z októbra 2022 zo žalovaného strach, ktorý sa u maloletej dcéry vystupňoval v súvislosti so správaním sa žalovaného po odchode zo spoločnej domácnosti. Maloletá dcéra po incidente v Základnej umeleckej škole na ul. M. F. v F. odmietla sama navštevovať výtvarný odbor na N. O. D. na ul. M. F. v Martine a žiadala žalobkyňu o zmenu na výtvarný odbor na N. J. P. Q. F.. Je však pochopiteľné, že každé dieťa miluje svojich rodičov a psychika detí je nastavená tak, že negatívne zážitky čo najrýchlejšie vytesní. Žalobkyňa odmieta zaťahovať deti strán sporu do tohto sporu. Rovnako žalobkyňa chránila maloleté deti aj v trestnom konaní, kedy odmietla, aby boli vo veci vypočuté.

33. Žalovaný predloženým záznamom probačného úradníka len potvrdil tvrdenia žalobkyne, že probačný dohľad sa uskutočnil až potom, čo žalobkyňa kontaktovala probačnú a mediačnú úradníčku ohľadom porušovania zákazu priblíženia. Žalobkyňa považovala za absurdné, že prvé stretnutie v rámci probačného a mediačného dohľadu sa uskutočnilo až dňa 6.6.2023, nakoľko žalovaný bol odsúdený už 30.10.2022.

34. Žalobkyňa sa nestotožnila s názorom Krajského súdu Žilina prezentovaného v uznesení č.k. 11Co/37/2023-82 zo dňa 17.4.2023. Žalobkyňa nesúhlasila s tým, že dostatočná prevencia pred argumentačnými stretmi strán sporu je zabezpečená neodkladným opatrením, ktorým bol žalovanému uložený zákaz priblížiť sa k žalobkyni na vzdialenosť menej ako 5 metrov. Spoločný byt strán sporu,

vo vzťahu ku ktorému sa žalobkyňa domáha vylúčenia žalovaného z užívacieho práva, je byt, ktorého podlahová plocha má výmeru 87 m². Žalovaný môže kedykoľvek vstúpiť do bytu bez toho, aby porušil zákaz priblíženia uloženého uznesením Okresného súdu Martin č.k. 6C/75/2022-20 zo dňa 10.11.2022.

35. Ďalšie spolužitie bývalých manželov je neznesiteľným, takéto spolužitie nemožno zniesť, strpieť a vydržať, pričom je daná príčinná súvislosť medzi násilím a neznesiteľnosťou ďalšieho spolužitia bývalých manželov, pričom to je a bol práve žalovaný, ktorý sa dopúšťa takého konania, ktorým opakovane zasahuje do osobnej integrity žalobkyne.

36. K tomuto podaniu žalobkyňa pripojila dôkazy a navrhla oboznámiť sa s celým obsahom spisov Okresného súdu Martin sp. zn. OT/102/2022, sp. zn. 6C/75/2022, sp. zn. 15C/84/2022, sp. zn. 19P/258/2022.

37. Ešte pre ďalším pojednávaním vo veci podaním z 9.10.2023 reagoval aj žalovaný, pričom v tomto podaní opätovne zhrnul dôvody, pre ktoré je podľa jeho názoru žaloba nedôvodná. V danom podaní sa žalovaný vyjadril aj k navrhovaným dôkazom a uviedol, že nemá pochybnosť, že vyššie uvedené závery sú celkom zrejmé aj samotnej žalobkyni. Z uvedeného dôvodu žalobca doplnil v konaní dôkaz – lekársku správu o zdravotnom stave žalobkyne, podporenú emotívnou výpoveďou žalobkyne počas ústneho pojednávania.

38. Stanovisko k lekárskej správe už žalovaný uviedol skôr. Vo všeobecnosti možno konštatovať, že ani lekárska správa odborníka by nemala možnosť objektívne konštatovať, že stav pacienta – dýchavičnosť a arytmia, je dôsledkom udalostí, ktoré predchádzali vyšetreniu pacienta temer rok. Takéto zistenia môžu mať, a obvykle aj majú, príčinu v niekoľkých faktoroch, akými sú vrodené predispozície, nesprávny životný štýl, nedostatok pohybu a samozrejme vek. V našom prípade sa jedná o krátku správu všeobecného lekára o tom, že pacient trpí arytmiou a dýchavičnosťou, a na tieto sa pred 05/2022 nesťažoval.

39. Inými slovami, žalobkyňa na podklade dôkazu nahrávky (ktorej obsah sama moderovala a ktorú vyhotovila bez vedomia žalovaného) a informácie všeobecného lekára o dýchavičnosti žalobkyne tvrdí, že je potrebné obmedziť užívacie právo žalovaného k bytu, berúc v úvahu fakt, že žalovaný v byte nebýva a ani tento nenavštevuje, nestýka sa so žalobkyňou a odovzdávanie detí prebieha viac ako rok bez akýchkoľvek problémov.

40. Záverom sa žalovaný vyjadril k niektorým okolnostiam: k výzve na odovzdanie motorového vozidla zn. ŠKODA FABIA. Motorové vozidlo je v užívaní spoločnosti, ktorej konateľom a spoločníkom je žalovaný. Spoločnosť motorové vozidlo zakúpila preto, lebo ho mala v pláne využívať v rámci predmetu činnosti. S ohľadom na potreby maloletých, žalovaný súhlasil, že vozidlo aj po odlúčení partnerov ponechá v užívaní žalobkyne. Žalobkyňa pre potreby svojich detí postavila snahu za každú cenu osvedčiť konflikt so žalovaným (ktorý sa podľa tvrdenia žalobkyne stal pri servise vozidla). Celú udalosť žalovaný už opísal v písomnom vyjadrení zo dňa 28.8.2023. Žalovaný preto celkom racionálne usúdil, že ak užívanie a prevádzka vozidla má byť dôvodom, cez ktorý bude žalobkyňa tvrdiť porušenie zákazu priblíženia, prípadne toto zneužívať v tomto, či inom konaní, je rozumné a vhodné vozidlo vrátiť do užívania osoby, ktorej patrí. Z uvedeného dôvodu bola realizovaná výzva na vydanie vozidla, na ktorú poukázala žalobkyňa.

- k výzve na vydanie iných vozidiel, ktoré užíva žalovaný. Žalobkyňa tvrdila, že vyzvala žalovaného na vydanie vozidiel, ktoré žalovaný užíva a že žalovaný jej ich odmietol vydať. V tomto prípade ide o klamstvo a vedomé zavádzanie súdu. Žalobkyňa s týmto tvrdením prišla už v čase konania o rozvod manželstva, a už vtedy bolo pred súdom žalovaným jasne komunikované, že jedno z vozidiel bolo predané (o čom žalobkyňa vedela, pretože komunikovala so servisom zabezpečujúcim predaj vozidla), a druhé vozidlo bolo v technickom stave vylučujúcim jeho prevádzku.

- k stanovisku o plánovanej dovolenke a pláne na kúpu spoločnej nehnuteľnosti. Žalobkyňa tvrdila, že so žalovaným neplánovala kúpu spoločnej nehnuteľnosti a že so žalovaným neplánovala spoločnú dovolenku, lebo dovolenky žalovaný trávil inak. Žalovaný v snahe preukázať, že žalobkyňa vedome zavádza súd, predložil súdu „Potvrdenie rezervácie“, s počtom osôb a správou, ktorú v danom čase adresoval žalobkyni.

- k výzve na vydanie hnutelných vecí / Telekom. Po momente, ako žalovaný byt opustil (10/2022), sa do bytu už nevrátil. Žalovaný aj po tomto období dobrovoľne, nie z dôvodu hroziacej zmluvnej pokuty, ako prezentuje žalobkyňa, naďalej hradil služby poskytované spoločnosťou Telekom na adrese trvalého bydliska (ktorá je aj sídlom spoločnosti), a to internet a televíziu, ktoré využívali predovšetkým deti. Napriek tomu žalobkyňa oslovila žalovaného so žiadosťou o prepis týchto služieb na jeho osobu, s čím žalobkyňa súhlasila. Následne žalovaný s cieľom eliminovať akýkoľvek kontakt a potrebu vstupovať do bytu, dohodol prostredníctvom právneho zastúpenia vydanie el. zariadení v nájme od spoločnosti Telekom (pri zmene účastníka je podmienkou vrátenie týchto zariadení spoločnosti Telekom). Materiálne odovzdanie vecí prebehlo taktiež týmto spôsobom. Žalobkyňa obratom, napriek ochote a spolupráci žalovaného a napriek vedomosti o tom, že zmluvným partnerom pre el. zariadenia a služby s nimi spojené, bola spoločnosť žalovaného, celkom iracionálne zrealizovala prepis týchto služieb samostatne a bez vedomia žalovaného. Tento fakt sa dozvedela žalobkyňa potom, ako ju telefonicky kontaktoval zamestnanec spoločnosti Telekom, ohľadne iných služieb. Z Dôkazu č. 4 je evidentné, že žalobkyňa zavádzala zamestnankyňu spoločnosti Telekom a vedome „podpísala“ žalovaného ako konateľa spoločnosti. Podľa informácie od spoločnosti Telekom, zamestnankyňa okrem podpisu konateľa žiadala od žalobkyne, aby jej žalovaný poskytol aspoň slovný súhlas vyslovený telefonicky. Nato žalobkyňa zavolała neznámej osobe, tá sa následne predstavila zamestnankyni pod menom žalovaného a vydávala sa za osobu konateľa. Žalovaný sa oprávnené pýtal, aký iný dôvod, ako snahu vyvolať nový konflikt, mohlo mať takéto konanie, ak ho realizoval vzdelaný človek, majúci vedomosť o tom, že viazaným subjektom je právnická osoba a zmeny môže previesť výlučne štatutár. Situáciu sa v rámci spoločnosti Telekom podarilo upokojiť a to predovšetkým tým, že žalovaný nepodnikol žiadne právne kroky proti spoločnosti Telekom, ani proti žalobkyne a ani proti osobe, ktorá sa vydávala za osobu žalovaného ako konateľa spoločnosti.

41. K dôkaznému návrhu žalobkyne ohľadne oboznámenia sa so spismi iných konaní žalovaný uviedol, že pokiaľ ide o trestné konanie, žalovaný spoznal trest, ktorý by možno vôbec nebol udelený, ak by žalovaný bránil svoje práva v trestnom konaní a pokiaľ ide o spisový materiál v súvislosti s rozvodom manželov, ten podľa jeho názoru neposkytuje dôkazy preukazujúce, trvajúce, alebo budúce hroziace násilie, alebo prítomnosť žalovaného v byte. Preto vykonať takéto dôkazy sa mu javilo ako nadbytočné.

42. Žalobkyňa ešte podaním z 19.10.2023 predložila ďalšie dôkazy a totiž pôdorys spoločného bytu bývalých manželov, ktorým preukazovala, že žalovaný môže do tohto bytu kedykoľvek vstúpiť aj bez toho, aby porušil zákaz priblíženia uloženého uznesením Okresného súdu Martin sp. zn. 6C/75/2022 zo dňa 10.11.2022, nakoľko podlahová plocha bytu má 87 m².

43. Vo svojej výpovedi na pojednávaní dňa 25.10.2023 žalovaný uviedol, že nemá záujem a dokonca ani neuvažuje o tom, aby do sporého bytu manželov v súčasnej situácii vstúpil, pokúsil sa ho užívať, pretože má na tento byt veľmi traumatické spomienky a to nielen v súvislosti s neverou žalobkyne, ale aj v súvislosti so stratou rodiny a domova. S otázkou prípadného užívania sporného bytu je vysporiadaný, pretože on si už svoje osobné vreci zariadil inak a za celé obdobie od sporného incidentu, čo podľa jeho výpočtov bolo 360 dní, bol v nehnuteľnosti len dvakrát a to v pivnici, spoločných priestoroch bytového domu, keď si išiel po svoje osobné veci, ktoré boli uložené v pivnici a pre pracovné náradie, keďže je geodetom. V súčasnosti si bytové potreby žalovaný zabezpečuje prostredníctvom prenajatého bytu v bytovom dome C., F. H. X, F.. Je to 2-izbový byt o výmere

50 m², kde je veľmi spokojný a v tomto byte sa už žalovaný cíti ako doma, vytvoril si priestor jednak pre potreby svojej firmy, ale aj podmienky pre deti, ktoré ho tam navštevujú. K incidentu, ktorý nakoniec viedol k trestnému stíhaniu a odsúdeniu žalovaného, žalovaný uviedol, že z jeho pohľadu nešlo o žiadny útok, bola to ostrá manželská hádka, ktorej niečo predchádzalo a vo výpovedi jeho manželky, s ktorou sa oboznámil, je veľa poloprávdy a klamstiev. Potvrdil, že podľa konfliktu so žalobkyňou padlo pár faciek, načo nie je hrdý a mrzí ho to a bude si to do konca života vyčítat', ale z jeho pohľadu to bol zúfalý čin zúfaleho človeka, ktorého príčinou bola skutočnosť, že žalobkyňu konfrontoval s neverou. Prvý deň rozbil po hádke s manželkou dva sklenené poháre, ktoré hodil do výlevky, ale následne to upratol a povysával. Po prvom dni, v ktorom konflikt prebehol, išiel domov k sestre, ktorá sa ho ujala, v noci ale nevedel zaspáť a preto o 3.00 hod. sa vrátil domov. Poprel, že by manželka spala. Naopak, sedela v obývačke s telefónom v ruke a keď k nej pristúpil, všimol si, že na displeji boli srdiečka. V tom momente jej telefón zobral z ruky a prečítal si komunikáciu s milencom žalobkyne, z ktorej vyplývalo, že sa milujú, že si chýbajú, ale napríklad stálo tam aj to, že stále nie je nič po tom prvom konflikte v ten večer vidno. On

vtedy milencovi žalobkyne zavolať, pritom došlo k akejsi „pasovačke“ o telefón, padla jedna, druhá, tretia facka, hádka, počas ktorej kričal, bol rozrušený. Chcel z bytu odísť, ale keď sa do neho opätovne vrátil, pribehla suseda, ktorá ho odviedla z bytu von. Keď sa vrátil späť, čakali ho dve policajné hliadky, bol vypočutý, odvedený, 50 hodín strávil v cele predbežného zadržania a mal priestor zrovnať si v hlave, aj v srdci to, čo sa stalo. Žalovaný priznal neveru, ktorá sa odohrala pred 12 rokmi i to, že sa k nej priznal žalobkyňi. Žalobkyňa ale tvrdila, že sa jej manžel priznal k viacerým neverám, nie k jednej, avšak žalovaný uviedol, že to tvrdil sarkasticky, teda nehovoril pravdu. Žalovaný priznal, že mal v minulosti aj problémy s alkoholom a mal vypité aj počas októbrového incidentu, pre ktorý bol odsúdený, avšak v čase výsluchu už 360 dní abstínuje. V tejto situácii sa cíti komfortne a rieši šport, deti, prácu, nič iné. Bez problémov a konfliktov prebieha aj odovzdávanie detí, s ktorými uskutočňuje po rozvode styk v zmysle rozhodnutia súdu. V súvislosti s incidentom s autom, ktorý opisovali vo svojich vyjadreniach obidve strany sporu, žalovaný uviedol, že nešlo o žiadny incident, auto je písané na jeho firmu, chcel si zistiť nejaké informácie z prístrojovej dosky, preto žiadal žalobkyňu, aby mu dala kľúče. Ona mu kľúče nechcela vydať, išla dobrovoľne s ním k autu, ktoré mu otvorila, aby si on mohol predmetné údaje odfoťiť.

44. Žalobkyňa v tejto súvislosti potvrdila, že so žalovaným dobrovoľne odkráčala k autu, ale mala zo žalovaného strach.

45. Zo spisu Okresného súdu Martin sp. zn. 19P/258/2022 súd zistil, že žalobkyňa proti žalovanému dňa 30.11.2022 podala návrh na rozvod manželstva a úpravu práv a povinností rodičov k dieťaťu. Navrhovateľka v návrhu opisovala už dlhodobé problémy v manželstve, ktoré vyvrcholili napadnutím žalobkyne žalovaným v zmysle veci OT/102/2022. Manželstvo strán sporu bolo potom rozvedené rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 19P/258/2022 to dňa 10.5.2023 s tým, že rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 21.6.2023. Maloleté deti I., nar. XX.X.XXXX a B., nar. XX.X.XXXX, boli zverené matke, otcovi bolo určené výživné po 200 € na každé dieťa a pomerne podrobne a rozsiahlo bol upravený styk otca s maloletými deťmi. Manželstvo strán sporu trvalo od X.X.XXXX.

46. Bezprostrednou príčinou sporu medzi bývalými manželmi v prejednávanej veci a aj podnetom k podaniu návrhu na rozvod manželstva bolo konanie žalovaného, pre ktoré bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Martin sp. zn. OT/102/2022 zo dňa 30.10.2022, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 30.10.2022. Zo skutkovej vety tohto trestného rozkazu vyplynulo, že žalovaný dňa 27.10.2022 v čase okolo 21.50 hod. v mieste svojho trvalého bydliska (v spornom byte) po predchádzajúcom požití alkoholických nápojov a potom, ako sa mu manželka (žalobkyňa) priznala k nevere, ju v spálni bytu viackrát udrel pravou otvorenou dlaňou po tvári a počas úderov sa jej slovne vyhrážal, že ju zabije, zabije aj jeho, s kým to urobila, pričom jej vulgárne nadával, čím u žalobkyne vzbudil dôvodnú obavu o jej život a zdravie a následne dňa 29.10.2022 v čase okolo 03.00 hod v spornom byte strán sporu pod vplyvom alkoholu žiadal od svojej manželky (žalobkyne) jej mobilný telefón, následne ju udrel jedenkrát otvorenou pravou rukou po tvári, zobral jej mobilný telefón, zavolať milencovi jeho manželky, kde po ukončení hovoru chytil poškodenú (žalobkyňu) oboma rukami za ramená, hodil ju o stenu v chodbe, počas toho jej nadával vyhrážal sa jej, že ju zabije, stále pokračoval vo fyzickom útoku, viackrát ju udieral po tvári aj po tele, sácal ju, v dôsledku čoho spadla na posteľ, kde ju nohou pritlačil o posteľ, oboma rukami ju fackal po tvári, čím i nej vzbudil dôvodnú obavu o jej život a zdravie.

47. Za tento skutok bol žalovaný uznaný za vinného z pokračujúceho prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona s poukazom na ust. § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zákona, za čo mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov so skúšobnou dobou 1 rok, počas ktorej mu bol uložený aj probačný dohľad a obmedzenie spočívajúce v zákaze v skúšobnej dobe požívať alkoholické nápoje. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 30.10.2022 a skúšobná doba žalovanému uplynula 31.10.2023.

48. Zo spisového materiálu vyplynulo, že žalovaný bol privolanou hliadkou vykázaný zo spoločného obydľia dňa 29.10.2022 podľa § 27a ods. 1 Zákona č. 171/1993 Z.z. a to o 05.00 hod. ráno a dňa 29.10.2022 o 08.30 hod. žalobkyňa proti žalovanému podala vo veci trestné oznámenie. Z tohto trestného oznámenia, v ktorom podrobne opísala skutky z 27.10. a 29.10.2022 inak vyplynulo, že manželia mali problémy, manželstvo nebolo ideálne a zvažovali možnosť rozvodu. Spomínala tiež pomerne časté popíjanie alkoholických nápojov žalovaným. V závere trestného oznámenia sa zmienila o tom, že „z dnešného konania manžela voči jej osobe má dôvodnú obavu o život a zdravie, nakoľko jeho agresívne správanie a vyhrážky sa stupňujú a pod vplyvom alkoholu je nevyspytateľný a obáva sa

zopakovania podobného správania“. Podobne vypovedala žalobkyňa aj pri svojej výpovedi v procesnej pozícii svedka poškodeného dňa 30.10.2022.

49. V trestnom spise sa nachádza aj ambulantný záznam z ošetrovania žalobkyne dňa 29.10.2022 o 07.13 hod. a vyplývajú z neho pomliaždeniny prevažne v oblasti hlavy a tváre, bolesti prevažne v oblasti hlavy.

50. Z obsahu trestného súdu nevyplývalo, že by k fyzickému násiliu zo strany žalovaného voči žalobkyni došlo pred 27.10.2022. Žalobkyňa spomínala len nekonkrétne vyhrážky a urážky žalovaného, ktorých sa voči nej mal dopúšťať pod vplyvom alkoholu aj v predchádzajúcom období.

51. Zo spisu Okresného súdu Martin sp. zn. 15C/84/2022 súd zistil, že dňa 8.11.2022 žalobkyňa na Okresnom súde Martin podala návrh na vydanie neodkladného opatrenia, ktorým by sa žalovanému uložilo nevstupovať do sporného bytu manželov, pričom do spisu pripojila aj dôkazy o intervencii intervenčného centra Občianskeho združenia Žena v tiesni. Z tejto intervencie vyplynulo, že intervenčnému centru dňa 29.10.2022 bol doručený emailom úradný záznam z OO PZ Martin – Východ o vykázaní žalovaného zo spoločného bydliska a intervenčné centrum následne dňa 31.10.2022 telefonicky kontaktovalo žalobkyňu a informovalo ju o možnosti pomoci a poradenstva pri riešení rodinnej situácie. Žalobkyňa o túto pomoc požiadať a 3.11.2022 absolvovala osobnú konzultáciu v intervenčnom centre. Podrobila sa tam dvom špecializovaným testom – protect odhad nebezpečenstva a protect identifikácia násilia. Na základe testu protect identifikácia násilia bolo potvrdené, že žalobkyňa je osoba zažívajúca násilie zo strany svojho manžela, psychické násilie, vyhrážanie sa, fyzické napadnutie a násilnícke konanie žalovaného má stupňujúcu tendenciu. Vo vzťahu bolo dlhodobé prítomné psychické násilie, nadávky, urážky, žiarlivosť, vyhrážky fyzickým útokom, vyhrážky zabitím. K eskalácii násilia došlo dňa 29.10.2022. Svedkami správania sa žalovaného boli aj maloleté deti. Dňa 3.11.2022 mala žalobkyňa na tvári viditeľnú modrinu, obviazanú ruku a fixačný golier na krku. V škále násilia bola zaradená do 3. skupiny – údery rukami, sotenie, následné hematómy, poškodenie suchu následkom úderu, bolesti v oblasti krčnej chrbtice, vyhrážky zabitia, kde je vysoká pravdepodobnosť a odôvodnená obava z recidívneho správania násilníka a možných ďalších útokov. Intenzita násilia sa vo vzťahu k žalobkyni pohybovala v stupni 3 a boli tam prítomné rizikové faktory – správanie žalovaného vykazuje známky žiarlivosti kontrolného správania – opakujúce sa psychické násilie – opakujúce sa vyhrážky zabitím – eskalácia psychického násilia do fyzického napadnutia a klientka sa rozhodla ukončiť vzťah s manželom podaním žiadosti o rozvod a vyporiadanie BSM. Centrum v závere vyslovilo dôvodnú obavu, že násilie zo strany žalovaného k žalobkyni sa môže zopakovať a môže svoje vyhrážky uskutočniť, pričom jeho návrat do spoločnej domácnosti by zvýšil riziko ohrozenia života a zdravia žalobkyne a jej detí zo strany žalovaného. Vzhľadom k intenzite posledného fyzického útoku je vysoký predpoklad recidívneho správania.

52. Okresný súd Martin na základe ďalších predložených listinných dôkazov zo strany žalobkyne potom v tomto konaní rozhodol vydaním uznesenia zo dňa 9.11.2022, kde žalovanému uložil, aby nevstupoval dočasne do sporého bytu a príslušných spoločných priestorov a k nemu prislúchajúci pozemok a žalobkyni uložil povinnosť do 10 dní od právoplatnosti uznesenia podať žalobu o obmedzenie užívacieho práva žalovaného k bytu. V určenej lehote žalobkyňa takýto návrh nepodala a preto súd uznesením sp. zn. 15C/84/2022 zo dňa 10.1.2023, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 21.1.2023, neodkladné opatrenie zo dňa 9.11.2022 zrušil podľa § 336 ods. 3 C.s.p..

53. V rovnaký deň, ako vo veci sp. zn. 15C/84/2022 žalobkyňa na Okresnom súde Martin podala aj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým by sa žalovanému uložilo, aby sa nepribližoval k žalobkyni na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov s výnimkou procesných úkonov vedených pred orgánmi činnými v trestnom konaní. Tomuto návrhu bolo vyhovieť uznesením zo dňa 10.11.2022, ktoré nadobudlo právoplatnosť 2.12.2022, vykonateľnosť dňa 16.11.2022 a v čase vyhlásenia rozsudku v prejednávanej veci 10C/12/2023 je toto neodkladné opatrenie stále platné a účinné. K návrhu žalobkyňa pripojila takmer identické dôkazy, ako v konaní vo veci sp. zn. 15C/84/2022.

54. Výpisom z listu vlastníctva č. XXXX pre kat. úz. F. súd zistil, že strany sporu sú bezpodielovými spoluvlastníkmi bytu č. X vo vchode č. XX na X. poschodí bytového domu č. súp. XXX, postavenom na KNC parc. č. 342 o výmere 301 m² – zastavaná plocha a nádvorie, ako aj podielu priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu, na príslušenstve a spoluvlastníckeho podielu k pozemku 87/554-ín.

55. Výpoveďou strán sporu súd zistil, že strany sporu zatiaľ nevyporiadali bezpodielové spoluvlastníctvo manželov po rozvoze. Momentálne medzi nimi prebiehajú rokovania o mimosúdnom vyporiadaní BSM.

56. Nároky žalobkyne uplatnené žalobou súd posudzoval podľa ust. § 146 ods. 2 Obč. zákonníka (Zákon č. 40/1964 Zb.). Podľa citovaného ustanovenia, ak z dôvodu fyzického, alebo psychického násillia, alebo hrozby takého násillia vo vzťahu k manželovi, alebo k blízkej osobe, ktorá býva v spoločnom dome, alebo byte, stalo sa ďalšie spolužitie neznesiteľným, môže súd na návrh jedného z manželov obmedziť užívacie právo druhého manžela k domu, alebo bytu patriacemu do bezpodielového spoluvlastníctva, prípadne ho z jeho užívania úplne vylúčiť.

57. Aj keď v čase rozhodovania súdu strany sporu už neboli manželmi, sporný byt patrí do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, ktoré zatiaľ nie je vyporiadané a preto v zmysle § 853 ods. 1 Obč. zákonníka je možné toto ustanovenie analogicky aplikovať aj na situáciu, ktorá dnes medzi stranami sporu existuje.

58. Prvou podmienkou pre aplikáciu citovaného ustanovenia je existencia fyzického, alebo psychického násillia, alebo už samotná hrozba takého násillia, v tomto prípade vo vzťahu jedného bývalého manžela voči druhému a druhou podmienkou obmedzenia, resp. až vylúčenia jedného z manželov z užívania bytu je neznesiteľnosť ďalšieho spolužitia. Ide o prípady, keď ďalšie spolužitie manželov (bývalých manželov) nemožno zniesť, strpieť a vydržať. Medzi násillím a neznesiteľnosťou ďalšieho spolužitia musí byť daná príčinná súvislosť. Zákon nestanovuje, či v prípade násillia stačí pre rozhodnutie súdu jednorazové správanie, alebo sa vyžaduje opakované, resp. dlhšie trvajúce negatívne správanie druhého manžela (bývalého manžela). Aj keď spravidla ide o pokračujúce negatívne správanie, nie je vylúčené prijatie uvedeného obmedzenia aj pri jednorazovom násillí a to v závislosti na konkrétnych okolnostiach, intenzite zásahu a podobne.

59. Z vykonaného dokazovania pred súd nepochybne vyplynulo, že skutok, ktorého sa žalovaný dopustil v dňoch 28.10. a 29.10.2022, bol trestným činom a žalovaný, ako to sám priznal, sa vo vzťahu k žalobkyni nepochybne dopustil fyzického násillia aj násillia psychického, keď sa jej opakovane vyhrážal smrťou.

60. Z vykonaného dokazovania zhodnými výpoveďami strán sporu vyplynulo, že šlo o prvý a posledný takýto fyzický útok žalovaného voči žalobkyni. Je pravdou, že žalovaný potom, čo bol vykázaný z bytu, viac do bytu nevstúpil. V súčasnosti býva v prenajatom byte, kde vytvoril vhodné zázemie aj pre svoje deti. Manželstvo strán sporu bolo v priebehu konania právoplatne rozvedené a medzi stranami sporu prebiehajú rokovania ohľadne mimosúdneho vyporiadania BSM. Samotný žalovaný vo svojej výpovedi zdôraznil, že byt nemá záujem užívať, nemá záujem do neho vstúpiť a ani si to dokonca nevie predstaviť, avšak skutočnosť, že sa urputne bráni podanej žalobe, je u neho skôr principiálnou záležitosťou, nakoľko svoj trest za skutok vykonal a konanie, ktoré vedie voči nemu žalobkyňa, považuje za útok voči svojej vlastnej dôstojnosti a podľa jeho názoru si nezaslúži, aby bol takýmto spôsobom, aký žalobkyňa požaduje, z bytu vyhodnený.

61. Žalobkyňa, ktorá sa vo veci veľmi emocionálne vyjadrovala vo svojich výpovediach, sa obáva, že aj keď v tejto chvíli žalovaný nemá kľúče od bytu, má v tomto byte vyznačené trvalé bydlisko a v prípade, že by nebol vylúčený z užívania bytu, mohol by za pomoci iných osôb (zámočníka) do neho vstúpiť. Žalobkyňa prezentovala najmä obavu, že by žalovaný, o ktorom tvrdila, že sa ju pokúsil kontaktovať, stretať sa s ňou a približoval sa k nej, znova mohol do bytu vojsť v noci, ak by mal takúto právnu možnosť.

62. Obmedzenie, alebo vylúčenie spoluvlastníka z užívania spoločnej veci za splnenia podmienok uvedených v ust. § 146 ods. 2 Obč. zákonníka, je zákonným zásahom do ústavou chráneného práva vlastníť majetok v zmysle článku 20 Ústavy SR.

63. Aj keď žalobkyňa všeobecne tvrdila, že žalovaný sa pokúsil do bytu vstúpiť a predložila aj SMS komunikáciu medzi stranami sporu, súd nezistil, že by sa tak zo strany žalovaného skutočne stalo a nebolo preukázané, že by žalovaný mimo toho, že po spáchaní trestného činu dvakrát vstúpil do pivníc, kde mal uskladnené veci, mal snahu vstúpiť do bytu, kde sa zdržiavala žalobkyňa. Ako sám povedal, mohol to urobiť, pokiaľ by dodržal 5-metrový zákaz priblíženia, pretože v priebehu konania mu b tom nič nebránilo. Žalobkyňa sa odvolávala na incident v škole, ktorý sa mal udiať 9.2.2023 a o ktorom nahrala

bez súhlasu žalovaného záznam, súd tento dôkaz nevykonal, pretože ho považoval za nezákonne obstaraný a to v rozpore s ust. § 12 ods. 1 Obč. zákonníka, podľa ktorého písomnosti osobnej povahy, podobizne, obrazové snímky a obrazové a zvukové záznamy týkajúce sa fyzickej osoby, alebo prejavov osobnej povahy, sa smú vyhotoviť, alebo použiť len s jej privolením. Súd takto postupoval v zmysle článku 16 ods. 2 C.s.p. (Zákon č. 160/2015 Z.z.).

64. Z mailovej komunikácie, ktorú predložil žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu (č.l. 47) vyplýva, že žalovaný mal záujem vstúpiť do bytu len raz za účelom prevzatia svojich osobných vecí a to v neprítomnosti žalobkyne. Tvrdenia žalobkyne, že by ju žalovaný sledoval, resp. že by mali z neho deti, najmä dcéra B., strach, preukázané neboli. Naopak, správou kolízneho opatrovníka, ktorú kolízny opatrovník podal v rozvodovom konaní a je zo dňa 26.1.2023, vyplýva, že kolízny opatrovník vykonal 11.1.2023 aj spoločný rozhovor s deťmi bez prítomnosti rodičov, kde deti vyslovili pranie, že chcú síce zostať v starostlivosti mamy a s ocinom sa chcú stretávať počas víkendov a to počas každého druhého víkend, nakoľko chcú tráviť víkendy aj s mamou. Majú tiež záujem stretnúť sa s otcom každý piatok, u otca sa im páči a sú spokojní aj s podmienkami, ktoré pre ne vytvoril. Navyše v súvislosti so starostlivosťou o spoločné deti bola v rozvodovom rozsudku, ktorý bol vyhlásený 10.5.2023, schválená rodičovská dohoda. Z tejto skutočnosti vyplýva, že bývalí manželia sa nakoniec napriek tvrdeniam žalobkyne o strachu detí z otca vedeli veľmi dobre o starostlivosti o ne dohodnúť a z ich výpovedí v prejednávanej veci 10C/12/2023 nakoniec vyplynulo, že styk otca s deťmi prebieha bezproblémovo. Obvinenia žalobkyne ohľadne toho, že žalovaný sa k nej priblížil v súvislosti s užívaním motorového vozidla, keď si k nej sadol do motorového vozila, nakoniec boli spochybnené na poslednom meritórnom pojednávaní vo veci samej, keď situáciu opísal žalovaný a to tak, že žiadal, aby mu žalobkyňa zapožičala kľúč od auta, kde si chce pozrieť kvôli servisnej prehliadke údaje na prístrojovej doske, ona mu kľúče odmietla vydať a v podstate mu auto sprístupnila s tým, že ho odprevadila k autu, odomkla mu ho a dokonca si do auta k nemu prisadla, keď žalobca od fotil prístrojovú dosku. Táto skutočnosť, keď žalobkyňa dobrovoľne sledovala žalovaného k autu, ktoré je výlučným vlastníctvom žalovaného, podľa dokumentácie, ktorú žalovaný pripojil do súdneho spisu, priamo vyvracia tvrdenia žalobkyne o tom, že žalovaný nerešpektuje zákaz približovania a má snahu opakovane sa k nej približovať.

65. Je ale zrejme, že tieto konfliktné situácie medzi bývalými manželmi vznikali v čase rozvodového konania. Po rozvode manželstva ani jedna zo strán nepopísala také zásadné skutočnosti, ktoré by svedčili o tendencii v konaní žalovaného pokračovať v nejakom psychickom pôsobení na žalobkyňu a prípadne na tendenciu znova sa dopustiť fyzického útoku vo vzťahu k žalobkyňi. Je síce pravdou, že žalovaný bol do 31.10.2023 v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia a bol si vedomý hrozby trestom odňatia slobody v prípade porušenia skúšobnej doby, avšak výpoveďou žalovaného a dôkazmi, ktoré predložil, súd nadobudol hlboké vnútorné presvedčenie, že žalovaný sa vysporiadal so situáciou, ktorá nastala v manželstve, uzavrel túto situáciu rozvodom, pokúša sa začať v novom byte za nových podmienok, nový život a koncentrovať svoju starostlivosť o spoločné deti.

66. Preto, pokiaľ ide o žalovaného, súd dospel k presvedčeniu, že žalovaný sa síce pred vyše rokom dopustil verbálneho i fyzického násillia voči žalobkyňi a jeho skutok bol kvalifikovaný ako trestný čin, avšak v čase rozhodovania súdu vzhľadom na zmenu okolností, ktoré medzi bývalými manželmi nastali a udalosti, ktoré si prežili, takéto nebezpečenstvo zo strany žalovaného nehrozí. Je predpoklad, že v najbližšej dobe bude vyporiadané aj bezpodielové spoluvlastníctvo bývalých manželov a vykonané dokazovanie preukázalo, že v tejto chvíli každý z bývalých manželov v inom byte vedie svoju vlastnú domácnosť, teda žalovaný nie je odkázaný na užívanie spoločného bytu. Samotná táto skutočnosť ale nie je dôvodom pre vyhovieň žalobe. Žalobkyňa prezentovala predložením lekárskeho potvrdení, že v dôsledku konania žalovaného a strachu z neho malo dôjsť k zhoršeniu jej zdravotného stavu, avšak len tieto lekárske potvrdenia bez ďalších hodnoverných a presvedčivých dôkazov ohľadne zdravotného stavu žalobkyne pre osvojenie jej tvrdení súdom nepostačovalo. Je zrejme, že žalobkyňa trpí silnou animozitou voči žalovanému a táto skutočnosť bola súdom pozorovaná v priebehu oboch pojednávaní, ktoré súd vo veci vykonal, avšak súd na základe dôkazu, ktorý predložila samotná žalobkyňa, nakoniec zaujal pochybnosť o sile jej strachu zo žalovaného. Žalobkyňa na č.l. 98 pripojila mailovú komunikáciu so svojou právnou zástupkyňou z 24.11.2022, z obsahu ktorej vyplynulo, že za „pomoci mediátora pána I. K. bolo medzi, v tom čase ešte, manželmi dohodnuté, že manžel podpíše dohodu o rozvode manželstva a dohodu o starostlivosti o nezaopatrené deti, čo by urýchlilo a zjednodušilo rozvod a ona na znak dobrej vôle nepodá žalobu

(o obmedzenie/vylúčenie z užívacieho práva manžela k bytu)". Túto dohodu podpísal podľa vlastného vyjadrenia žalobkyne manžel a podpísala ju aj ona, pričom v tomto emaile žalobkyňa ďalej udávala, že pán K. po dohode s manželovým právny zástupcom sľúbil, že si obidva dokumenty nechá u seba do utorka, t.j. do času, kedy uplynie lehota na podanie žaloby. Keď ho žalobkyňa v utorok kontaktovala, tvrdil, že nemá časový priestor tieto dokumenty jej odovzdať a v stredu z neho vyliezlo, že jej ich dá až po splnení ďalších podmienok z jej strany. Keďže podľa tvrdenia žalobkyne takto dohoda neznela, ona odmietla s ním ďalej komunikovať, nakoľko jej jeho jednanie prišlo mimoriadne neseriózne a v tejto súvislosti dotazovala svoju právnu zástupkyňu, aká je možnosť požiadať o nariadenie nového, resp. iného neodkladného opatrenia, alebo vylúčenia manžela z používania bytu v spoločnom BSM.

67. Vzhľadom na obsah tejto komunikácie súd pojal pochybnosť, či je strach žalobkyne zo žalovaného skutočne tak veľký, ako prezentuje, ak bola ochotná spísať dohodu, v ktorej sa vzdala svojho práva podať žalobu o obmedzenie, alebo vylúčenie žalovaného z užívania spoločného bytu. Súčasne však žalobkyňa neurobila žiadne zabezpečovacie opatrenia, ktoré by boli namieste v prípade skutočného strachu, že žalovaný do bytu vstúpi (napr. výmena zámkov, resp. iné mechanické zabezpečenie dverí, brániace vstupu do bytu zvonku) a až do momentu rozhodovania súdu sa uspokojila s tým, že je to ona, ktorá má v držbe všetky kľúče od bytu a žalovaný kľúče od bytu v držbe nemá. Toto sú skutočnosti, ktoré spochybňujú tvrdenie žalujúcej strany, že konflikt, ku ktorému medzi manželmi došlo, urobil spolužitie pre enormný strach žalobkyne zo žalovaného neznesiteľným.

68. Vykonané dokazovanie ale viedlo k záveru, že žalovaný sa ani o ďalšie spolužitie neusiluje a vzhľadom na to, že vedie svoju vlastnú domácnosť, nemá k nemu ani dôvod.

69. Súd preto v prejednávanej veci nevzhladol naplnenie vyššie uvádzaných podmienok aplikácie ust. § 146 ods. 2 Obč. zákonníka a preto nevidel ani dôvod pre obmedzenie vlastníckeho práva žalovaného k spoločnému bytu bývalých manželov v zmysle tohto ustanovenia. Z tohto dôvodu súd žalobu žalobkyne ako nedôvodnú zamietol.

70. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 C.s.p. a úspešnému žalovanému proti neúspešnej žalobkyni priznal právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu vrátane trov konania o neodkladnom opatrení, v ktorom bol žalovaný úspešný.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, ktorý ho vydal.

Podľa § 363 C. s. p. v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 C. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 C. s. p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 C. s. p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 C. s. p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 C. s. p. prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.